

Planet Španjolska

Tamo negdje na zapadu Europe smjestila se zemlja koja je u prošlosti stvarala kulturu i oblikovala Svijet. S njenih obala otplovili su veliki pomorci, a otplovila je i religija. Na njenim pustim ravnicama i kamenoj goleti rođeni su velikani - slikari, pjesnici, kraljevi i vitezovi. U njenim kanjonima i šumama nastala je jedinstvena književnost i glazba, a njeni gradovi i sela oduvijek su plijenili putnike

TEKST I FOTO: MARIJA I MATIJA STOJANOVIĆ

Još prije dvije godine, nakon Grčke, Albanije i cesta južne Europe, htjeli smo otići u Španjolsku. Ali, kako to moto putnici već znaju, stvari se često posložje onako kako niste očekivali, pa se i prilike za duge vožnje dogode sporadično, često onda kad ih najmanje očekujete. Možemo reći da je ljeto

2007. bilo jedno od onih koja se mogu iskoristiti za odvoziti 6000-7000 km u komadu i doživjeti zemlje, ceste, kulturu i ljude udaljenih destinacija - i to u pravom smislu te riječi. Prvi planovi uključivali su i Portugal, ali na kraju se sve nekako svede na to koliko ste vremena uspjeli odvojiti i u njega ukomponirati kilometre koji vas toliko privlače i čekaju tamo negdje 'malo dalje'. Tako su i pripreme za vožnju Španjolskom, servisi, kompletiranje

opreme, finansijske analize i prikupljanje dojmova o lokacijama s weba počeli nekoliko mjeseci prije planiranog trenutka 'starta' i konstatacije 'Krenuli smo'. Iskustva s putovanja pokazuju da su prvi dani provedni na cesti najteži i da se jedina i potencijalna nervosa i apatija na putovanju javljaju baš u tim trenucima. Zato je i sam izbor rute za početak odlaska 'tamo daleko' jako bitan. Zašto to kažem? Zato jer se percepcije zemalja kroz koje ćete proći razlikuju od čovjeka do čovjeka, a osobno nisam ljubitelj pretjeranog kruženja skupom Francuskom i jurnjave talijanskim autocestama, te probijanja kroz njihovu zaglušujuću buku. No, sudbinu je svakako odmah bolje prihvati i početi tražiti bar male usputne solucije za izbjegavanje neželjene zavrzlame, odnosno potencijalne iskre onoga što vas može iznervirati. Tako smo isplanirali da dodešmo do Španjolske granice Italijom preko Milana i Torina, dalje preko Sestriera u Alpe i Briancon - dolinom Gapa i Avignona, kako bismo barem dje-

vjernim putopiscima
METZELER
poklanja par guma

Kroz alpe

Burgundijsko domaćinstvo

Prema gapu

Ispred Avignona

Negdje u Burgundiji

Iomice izbjegli otvorene auto-ceste Azurne obale i besmisao dosade u prvi 1600 km. Daljnju rutu 'zemljom koride' definiramo prema mjestima s tradicijom i pod zaštitom UNESCOa, prolazeći spajanjem i žutom zemljom sa slikama velikih umjetnika Dalia, Goye i El Greca. Svakako da ćemo doživjeti i beton turističkih španjolskih gradova i masovni turizam. Osnovni plan je voziti svaki dan do sredine popodneva, a kasnije se posvetiti uživanju i razgledavanju destinacije u koju smo stigli.

Dan prvi, naravno, sviće onakav na kakav smo navikli prilikom odlaska na sva naša putovanja: kiša, nevrijeme, vjetar, kolone vozila već na slovensko-hrvatskoj granici. Sve je u tonu usuda koji nas prati pri svim polascima, pa već odavno prihvaćamo da jednostavno moramo krenuti i voziti, bar za početak, mokri do kože. Cijela Slovenija protekla je u znaku nesmanjenog pljuska i kolona smjene turista u svim smjerovima, zamagljenih vizira, pojačanog kamionskog prometa, potpuno smanjene vidljivosti i naglih trzaja već izludenih stranih vozača koji su i mene poprilično izludili. Ista slika prati nas skroz i prilikom ulaska u Italiju. Na autocesti prema Veneciji zaustavljam se na jednom od brojnih auto-grillova na kavu i sendviče, a kako se vrijeme sad već malo račistilo, skidamo i 'kišnjake'. Ostatak dana protekao je u onom što nismo

željeli, ili smo se bar nadali izbjegći - besmislenom probijanju kroz nepregledne gužve talijanskih autocesta i desetke kilometara duge kolone pred naplatnim kućicama. Svakako da smo vozili i zauštavnom trakom, i kroz sredinu, i lijevo i desno; no zadatak provlačenja pola tone u tim trenutcima pri brzinama od 30km/h nije bio nimalo lak. Nakon Venecije, Padove i Milana prometno osvježenje donosi 'nemoguće' prazan dio autoseste prema Torinu i dalje dolinom Susc, a prije samog penjanja na veće nadmorske visine prema Francuskoj i cilju prvog dana - Brianconu. Tada smo već upalili i GPS jer je noć već lagano padala, pa smo koristili pogodnosti satelitske navigacije u tom, moram priznati, pomalo bez veze prometno označenim predjelima 'renomiranih' EU zemalja. Nakon 980 km prvog dana umorni se rušimo u jednom od hotela Briancona, te nakon proučavanja karte za sutradan odlazimo na zasluzeni počinak. Za mene je najteži dio puta već završio.

Sljedeći, drugi dan, osvanuo je sunčan i izrazito hladan zbog veće nadmorske visine u tom dijelu jugoistočne Francuske. Današnji plan je ući u Španjolsku, do Figueresa. Slijedimo već unaprijed definiranu rutu prema Gapu i Avignonu. Nakon kave, koju smo popili nekih 100 km od Briancona, nastavljamo vožnju i uživanje u selima Burgundije

i praznini koja nam nakon Italije svakako godi. Tipična Francuska, krajolik je karakteristična za ovaj njen dio - doline dugih vinograda, osamljenih seoskih domaćinstava i klasičnih oldtimera. Jedan kuriozitet ove regije, a pogotovo Avignona, jest da je kontinuirano naseljena još od predistorijskog doba, a i sam grad je u prošlosti uvijek bio raskrije civilizacija. Nije ni čudo da se Papa Clement V još 1309., prilikom izbjivanja iz Rima zbog nesigurnosti, skrasio baš ovdje. Vladavina katoličke crkve nastavila se tada iz Avignona i potrajala je punih sto godina, a u tom se periodu izmjenilo 9 papa. Nakon toga sjedište crkve se ponovno vraća u Rim. U Avignon smo stigli oko 13h i nakon lagane i kratke vožnje gradskim ulicama, ručka i razgledanja Papine katedrale, koja je kulturološki u istom rangu kao i egiptanske piramide, krećemo prema Nimesu, te dalje prema francusko - španjolskoj granici.

Popodne ispred Perpignana opet počinje kiša, pa navlačimo i kišnjake i uključujemo se na autcestu potpuno zakrčenu tranzitnim prometom. Nakon 600

Gužve ispred Milana

Briancon

Avignon

Avignon

Avignon

Avignon

Figueres

km drugog dana i lutanja francuskim jugom dolazimo na španjolsku granicu. Čudno je kako uвijek doživim svojevrsnu katarzu kada dođem u regiju koju nekako definirim pozitivno, bar po svom osobnom shvaćanju - prilagođenu mojim pogledima i načinu razmišljanja. Tako вom doživljavam i Cataloniau - iako je nikada prije nisam vidiо. Valjda je bitan miris ili svojevrsna percepcija samog okruženja, trenuak, ili - kako je to jednom kolega motociklist rekao - 'idem tamo gdje mi ljudi ne izgledaju čudno, već fino'. Dolazimo u Figueres, grad koji se nalazi 50-tak kilometara od granice, na staroj cesti prema Barceloni. Kružimo gradom i tražimo smještaj. Nalazimo odličan mali hostel Galicia, uzimamo sobu i posvećujemo se tapasima - zaslужeno. Inače, Figueres je rodni grad Salvadoru Dalija, jedne od najkontroverznijih ličnosti u svijetu slikarstva i umjetnosti 20. stoljeća. Treći dan ujutro lutamo maglovitim i oblačnim Figueresom, posjećujemo Dalijev muzej, u kojem je znameniti umjetnik i pokopan sa svojom ženom i zapravo shvaćamo kako je grad zaista malo 'skup'. Pretjerano skup?

Da, prema hrvatskom standardu cijene kolača, kave, hrane općenito i malih 'besmislenih' stvari koje su kod nas u Hrvatskoj svakodnevica tamo su u prosjeku više i do 1,5 eura. Ali cijene koje su bitne u trenucima putovanja ovdje su sasvim prihvatljive. Pitam se, gdje bih kod nas u jeku sezone uspio naći noćenje ispod 35 eura, a da je pritom kvalitetom potpuno prihvatljivo i ljudima koje traže puno već standard?

Nakon jutarnjeg uživanja po ulicama ovog pomalo usnulog grada u srcu Catalonia krećemo preko Barcelone prema Valenciji. Uz ovaj dio lokalne ceste susrećemo i podosta 'priјateljica

noći', koje sjede na osamljenim mjestima oskudno i prepoznatljivo odjevene, te nude svoje usluge i usred dana - valjda da se putnici 'ugodno' odmore. S obzirom da je već skoro 11h ujutro i da smo već

Dalijev muzej

Dalijev muzej

www.motorid.hr

Dalíjev muzej

Plaže Peniscole

osjetili 'betoniziranu' obalu i gužve koje smo pokušali izbjegći vozeći sporednim cestama preko Girone i Blanesa, te s obzirom na okvirnih 500km planiranih za dan treći donosimo odluku da se ponovo uključi-

mo u tranzitne gužve na 'Autopistas de Espagna'; te se jednostavno sjurimo u neki od kampova pokrajine Castellon i okupamo se na kilometarskim plažama oko znamenite srednjovjekovne utvrde

Dalíjev muzej

Dalíjev muzej

Peniscole. U Barceloni krivo skrećemo i gubimo se u nemoguće vrućim gradskim ulicama, no srećom nailazimo na kulturnog momka, kojeg slijedimo dok vozi ispred nas i usmjerava nas prema obalnoj zabilaznici. Dalje je bilo lako. U Peniscoli smo bili već oko 16 h popodne. Pronašli smo dobar kamp - ne baš tako uredan i čist kao neki u kojima smo bili prije, ali sasvim OK za jednu noć, a i cijena je 'kam-

perska'. Inače, uz poluotočnu Penisolu i ovo je pričljeno betonizirani dio španjolske obale. Radi se o jednom od onih dijelova koje su svesrdno pomagali njemački investitori još 1970-tih i koji je još uvijek u masovnoj izgradnji. Obalna regija Castellon i dalje najbolje koristi ono čega ima najviše - a to je duga i niska mediteranska obala. Uz kilometarsku pješčanu plažu načičani su hoteli, restorani, diskoteke - sve je podređeno masovnoj zabavi i milijunima turista koji ovamo hrle u ljetnim mjesecima. Ugostiteljska konkurenca je velika, a ispred objekata su 'ubaci-vači' koji se itekako bore za svakog pojedinog gosta. Uglavnom, ništa slično našem Jadranu i nešto što naši otoci i obalni gradovi nikada ni ne bi trebali postati, pogotovo Dubrovnik - koji je u jednom trenutku 90-tih i stremio 'masovnome'. Vjerujem da zbog konstitucije same obale, bruto nacionalnog dohotka i/ili broja stranih posjetitelja te samog shvaćanja turizma, nikada ni nećemo imati priliku razviti masovnost ovakvih razmjera. Moje subjektivno razmišljanje je da je to i bolje za nas, jer je devastacija okoliša prevelika, a takav se turizam

"SUPERBIKE" servis & shop

Varaždin, Masarykova 11, Tel. 042/320 898, Fax: 042/302 898, e-mail: moto-servis-superbike@vz.htnet.hr • Radno vrijeme: 8-17 h, subotom 8-12

aprilia

MOTO GUZZI

VEMAR
HELMETS

SPYKE

AGVSPORT

Agip

XILERA

PIAGGIO

Vespa

Peníscola

Ares del Maestre

Ceste Castellona

Premo Villafranci

Na cesti prema Villafranci

itekako odražava na čistoću i ugodnost grada u kojem boravite, da ne spominjem što bi toliki broj stranih gostiju napravio našem kulturnom nasljeđu i spomenicima. Iskreno, mislim da se nije ni primjereni usporedjivati sa španjolskim turizmom, jer Španjolska broji oko 43.000.000 stanovnika, a ljeti se taj broj podigne i na 70.000.000. Zbog ova-ko velikih brojeva raste i broj prometnih nesreća, a zapanjio nas je podatak o više od 5000 mrtvih 2006. Nakon kupanja u Mediteranu, večere i par piva, povlačimo se u kamp na odmor.

Četvrti dan je zapravo početak krstarenja unutrašnjošću zemlje, našeg pravog cilja, i obilaska gradova s velikim kulturnim nasljeđem sa popisa UNESCO-a. Stoga ujutro nakon spremanja kamferske opreme krećemo dublje u unutrašnjost. Pokrajina Castellon, čiji nas je obalni turizam malo šokirao, odjednom postaje potpuno drugačija, i to svega 50 km sjevernije. Nestaje betona, a zemlja se polako pretvara u Španjolsku s razglednicu - zemlju obojanu žutim nizinama i šibanu vjetrom, zemlju goleti i kamena sa slika znamenitih majstora kista. Današnji cilj je udaljen oko 400km: Cuenca - španjolski grad kulture. Nakon užine u lokalnoj gostionici u selu Albocacer nastav-

ljamo voziti obroncima planina Sierre del Rayo i Penarroya-e te krstariti uskim i zavojitim lokalnim cestama preko Villafranca i Allepuza, dalje za Teruel. Nacionalistički Frankov kraj, bar što se tiče pripadnosti političkoj struji u Španjolskoj iz burnih 1930-tih i doba građanskog rata. Ipak, Teruel, u koji dolazimo oko 12h, u doba tih revolucionarnih zbivanja je bio zapravo jedino uporište 'Republike' u ovom kraju, pa je tada, prije nego je pripojen Frankovim nacionalistima, bio skoro potpuno uništen u jednom od prvih napada tadašnjih Frankovih saveznika, njemačkih JU-87 (štuka) u vrijeme poznate 'bitke za Teruel'. S pričom o testiranju Štuka susrest ćemo se ponovno tijedan dana kasnije u sasvim drugačijem dijelu 'zemlje koride'. Nakon ručka i kave vozimo dalje prema prostranim pejzažima pokrajine Castille la Mancha-e, i dalje prema Cuneci - gradu bogatog monumentalnog nasljeđa izniklog na klisurama. Inače, cijela duljina ceste na potezu dalje od Teruela prema Cuenci je odlična jer prolazi abrazivnim kanjonom, poljima suncokreta, stjenovitim usjecima i nizinama. Asfalt 'drži', a u ovim ljetnim mjesecima cesta je potpuno prazna - naime, sva koncentracija prometa usmjerena je prema obalnim područjima.

Jedino s čim smo se u ovom dijelu Španjolske borili bili su na trenutak nagli udari vjetra i temperature koje su se penjale i do 40 stupnjeva. U Cuencu stižemo oko 16h, te se smještamo u samom centru grada - podno znamenite kulturne jezgre - u sasvim ugodnom i cijenovno prihvatljivom hotelu s garžom za našeg ljubimca. Nakon tuširanja krećemo u obilazak grada, koji je sa svojih 140 crkvenih zdanja i poznatim visećim kućama 'casas golgadas' iz 15. st. jedan od impozantnijih primjera španjolske kulturne baštine. To je grad u kojem su se u prošlosti, kao i u većem dijelu 'zemlje koride', ispreplele maurska i katolička kultura, a austori odzvanjaju glazbom uličnih zabavljača. Najpoznatije zdanje ovog grada je svakako katedrala 'Nuestra Señora de Gracia', u koju je utkano i isprepleteno više građevinskih smjerova. Cuenca, je zapravo ime nastalo iz imena Kunka, što je naziv stare maurske utvrde, na čijim je ruševinama i sagradena današnja stara gradska jezgra u koju je i utkan kasniji španjolski katolicizam. Večeramo u restoranu u centru, gdje imamo prioritetu uslugu jer je vlasnik i konobar momak sa suprotne strane Jadranu, iz Barija i kako se razveselio kad je, kako je on to rekao, sreo skoro pa - zemljake. Uvijek je u ovim udaljenim destina-

Teruel

Teruel

Cesta Teruel-Cuenca

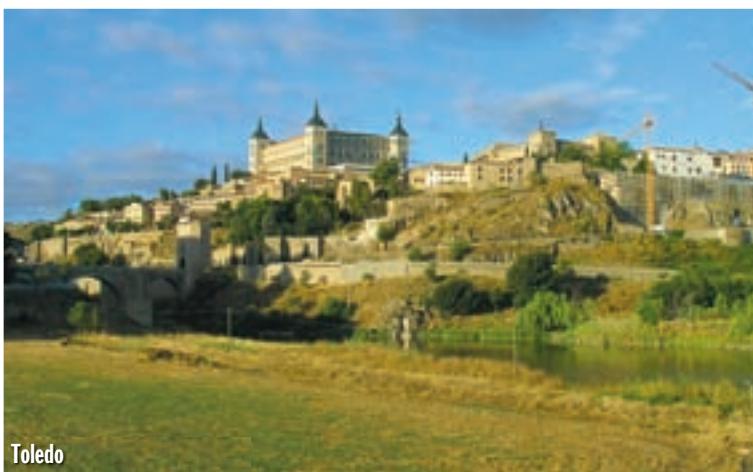
Cuenca

Toledo

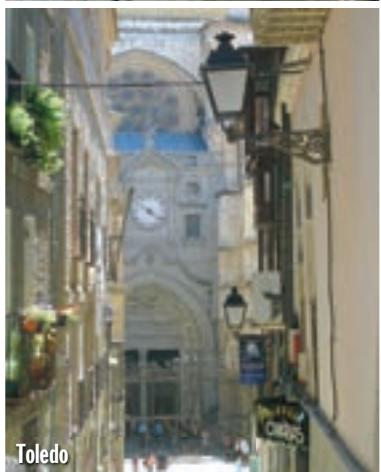
Toledo

Toledo

Toledo

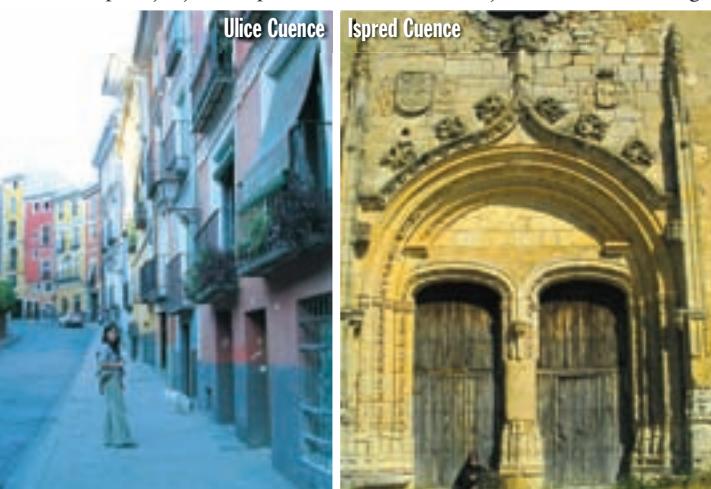
Toledo

cijama dobro stisnuti ruku i nasmijati se s ljudima sličnog i uvijek jedinstvenog jadranskog karaktera - bili oni Hrvati ili Talijani. Cuenca je - osim što je jeftinija nego naše dosadašnje lokacije - u noći toliko zanimljiva i obojana mlađim ljudima, da smo skoro zaboravili naš vojnički režim cestovnog funkciranja i ponašanja koje nas očekuje sljedećih dana. Temperament i ugodna atmosfera lako ponesu čovjeka, pa smo već dobrano nakon pola noći čak i zaboravili ime hotela u kojem smo odsjeli - sva sreća da smo na njega, pošteno se ljuljajući ponosnim ulicama, nabasali sasvim slučajno.

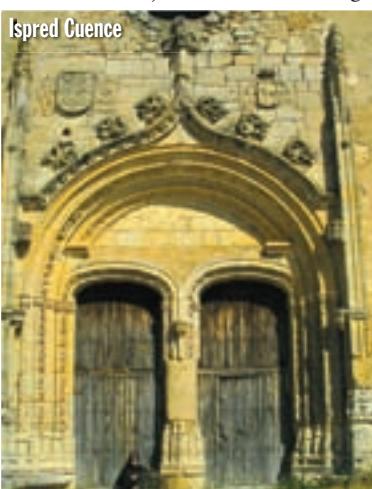
Peti dan putovanja smo isplanirali tako da sad već nakon 2500 km i popodnevnih velikih vrućina vozimo što kraće. Toledo - grad mačeva i kraljeva, naša današnja destinacija, smjestio se 'samo' 250 km zapadnije od Cuence. Ujutro nakon doručka krećemo malo kasnije nego prijašnjih dana. Zanimljivo je da je jutro u ovom dijelu Španjolske i u ljetnim mjesecima jako hladno - pogodno čak i za duge rukave - iako je sredina kolovoza. Castilla la Mancha puna je iznenadenja. Planiranih 250 km se kasnije pretvorilo u 300 km, jer smo zbog jutarnjeg mamurluka skrenuli u sasvim krivi smjer. Nakon ispravljanja rute prolazimo kroz industrijske zone

Tarazona i Ocane i lagano ubrzavamo žutim ravnicanama opustošenim vjetrom i suncem prema Toledo. Nepregledne preriјe! Sad je već poprilično vruće! Glad - žed - zmije - žed - glad! Oko 13 h dolazimo u Toledo, grad na uzvisini, i penjemo se gradskim ulicama u sam centar grada. Ulice su jako strme, a na njima nije asfalt, nego skliski kameni blokovi. Žena ispred mene u auto odjednom naglo staje - iz samo njoj poznatih razloga. Stišćem kočnicu, no motor jednostavno nastavlja kliziti prema natrag i uopće ga ne mogu zaustaviti - kotači su blokirani, ali podloga jednostavno ne drži - zadnja guma proklizava čak i prilikom pokušaja kretanja uzbrdo. Jako se umaram - i fizički i psihički! Vrućina je prevelika, uopće ne možemo držati kacige na glavi. Marija se skida s motora. Sva sreća da je čovjek iza mene shvatio što se događa, pa je već lagano krenuo unatrag, a ja sam se nekako uspio spustiti na omanji ravni dio da bih mogao uhvatiti zalet. Širina jednosmјernih ulica je na nekim dijelovima manja od 2 m. Čudan je Toledo! Nakon manje neugodnosti prilikom dolaska, u centru pronalazimo odličan smještaj u hostelu s maurskim interijerom za 40 eura. Tuširamo se i odlazimo lutati ulicama grada, i da - na ručak i tekućinu! Toledo

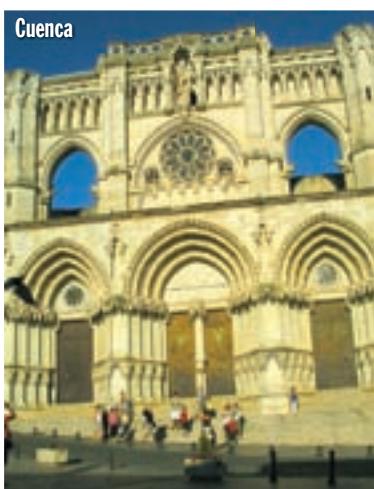
zovu gradom tri religije, jer su u njemu stoljećima zajedno živjeli katolici, Muslimani i Židovi. Toledo je jednostavno muzej na otvorenom. U prošlosti je bio sjedište kraljeva i vitezova i glavni grad Castille - grad na popisu svjetski zaštićenih lokaliteta kulture. Nastao je od Toletuma, omanje rimske utvrde iznad rijeke Tagus još 190. godine prije Krista. U 6. stoljeću naše ere bio je glavni grad tadašnje Hispanie. Današnji Toledo, njegove ulice, spomenike i kulturu kojom odzvanja, nemoguće je opisati u par riječi - treba ga doživjeti. Grad je to koji je oduvijek živ - kao Atena, Avignon, Dubrovnik, Rim. I dan-danas tu se susreću kulture i ljudi cijelog svijeta odjeveni u svoje narodne i ine nošnje, a tu smo i mi - hrvatski motociklisti. Na unutrašnjim zidovima katedrala i crkvi su originalni slikovni uratci i najslavnije slike El Greca - koje se zbog svoje vrijednosti ne smiju čak ni fotografirati, a i pod stalnim su nadzorom naoružani policajaca i zaštitara. Ono što me uvijek zapanjuje je činjenica koliko ponekad mi u Hrvatskoj ne znamo dovoljno cijeniti naše kulturno naslijeđe, ili bar iz njega nismo u prilici prodavati priču kojom bismo mogli generirati isti novčani promet kao i neki španjolski gradovi u unutrašnjosti - a da pri tom

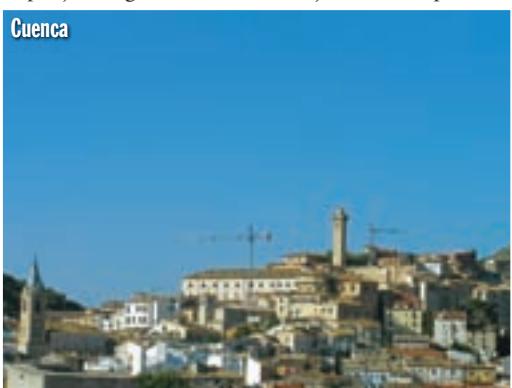
Ulice Cuence

Ispred Cuence

Cuence

Cuence

Mezquita de Cordoba

Mezquita de Cordoba

Mezquita de Cordoba

ne spominjemo riječi: 'masovni', 'devastacija', 'zabranjeno', 'nedorečeno'. A ne bih se baš složio da imamo manjak sadržaja i malu povijest kojom se možemo dići - naprotiv! Nakon iscrpljujućeg lutanja gradom, još umorni od protekle noći u Cuenci, rano se povlačimo na počinak - u iščekivanju sutrašnjeg dana i jurnje zemljom Cervantesa i Don Quixote-a.

Cilj šestog dana zapravo je grad Cordoba, koji se smjestio duboko u autonomnoj pokrajini Andaluziji, oko 430km

jugozapadno od Toledo sporednim cestama kojima planiramo voziti. Inače, Cordoba je u rimsko doba bila glavni grad provincije 'Hispanie Ulterior', centar znanja i mudrosti i rodno mjesto Senece. Takodjer, Cordoba je još jedan od gradova sa znamenitog popisa 'UNESCO Heritage' - pogotovo zbog svoje čuvene srednjovjekovne katedrale, maurskih ulica, i mosta Julija Cezara, koji je i danas tamo.

Nakon dobrog odmora u Toledo te kave i doručka na jednoj od obližnjih benzinskih postaja Repsol sporednim cestama krećemo prema obroncima Sierra Morene i današnjem odredištu. Od lokacija koje želimo vidjeti osim Cordobe su svakako zanimljive i poznate vjetrenjače u Consuegru. To

Doline Consuegra

je Cervantesov kraj, koji ga je inspirirao da napiše Don Quijote-a i opiše uzaludnu i beskrajnu borbu s nepravdom i 'vjetrenjačama'. Consuegro se smjestio samo stotinjak kilometara ispod Toledoa, pa tako vrlo brzo dolazimo do te znamenite lokacije. Od lokalnog ugostitelja saznajemo kako je ovaj kraj, osim po Don Quixoteu poznat i kao jedan od vodećih u uzgoju španjolskih borbenih bikova za potrebe koride i kako i sam Consuegro ima svoju znamenitu 'narodnu' arenu (koja je, na našu žalost, tog jutra bila zatvorena). Nakon borbe s vjetrenjačama, vozimo dalje prema Ciudad Realu i Puertollanu - koji je 'sporedna' cestovna veza dalje za Cordobu. Uz cestu se nižu žuta polja, bikovi pasu na livadama i opet je jako vruće - prevruće.

Ağram

Život i bezbrižnost!

Sigurnost i **zdravlje!** **Life plus!**
Povjerenje i sreća! U paketu

Polica životnog osiguranja i **poklon** polica dobrovoljnog
zdravstvenog osiguranja ... zajedno!

životno i
dobrovoljno zdravstveno
osiguranje

Ağram life
POLIKLINIKA
SUNCE

Ulice Cordobe

Cordoba - Cezarov most

Ulice Cordobe

Kasniji prijelaz iz Castille La Mancha u Andaluziju i prijevoji na ulazu u tu najznamenitiju i najjužniju španjolsku pokrajinu podsjetili su nas na našu Liku, samo što su ceste puno brže i šire, čiste. Promet je slab, a tranzitnih benzinskih pumpi nema stotinama kilometara ili su zatvorene. Sva sreća da imamo naviku ujutro napuniti motor do vrha, bez obzira koliko goriva ima u rezervoaru.

Nakon Puertollana i Cardene, kraćeg odmora i sendviča, nastavljamo dalje prema Cordobi. Temperature su se sada već popele iznad 40 stupnjeva i već lagano osjećamo umor, iako smo prošli samo oko 400 km. Cestovni uvjeti su teški u andalužijskoj vrućini i sparnom zraku u kombinaciji s na trenutke olujnim vjetrom, iako je priroda predivna - ovo je jedan od najljepših krajeva kroz koje smo ikada vozili. Oko 15 h dolazimo u znamenitu Cordobu i nakon kraćeg kruženja ulicama približavamo se centru, gdje bez problema pronalazimo hotel s garažom po našoj mjeri. Uvijek tražimo hotele s dvije ili tri zvjezdice, a velika prednost Španjolske je da se i svim navedenim gradovima

može naći dovoljno 'normalnog' smještaja s uslugom koja je zaista uvijek na nivou. Centar grada - u kojem su čuvena katedrala i ostaci iz antičkog rimskog doba, maurske ulice, tradicija stare Hispanie i znamenitosti Srednjeg vijeka - udaljen je svega nekoliko stotina metara od našeg hotela, pa nakon olakšavanja od užarenog Goretexa i tuširanja pješice odlazimo posjetiti kulturnu jezgru. Rano je popodne i za danas je cesta iz nas; slijedi opuštanje! Cordoba je odlična - kao i svi gradovi čija imena nose Seat automobili. Poznata 'Mezquita de Cordoba' sa svojih skoro 1000 unutarnjih stupova, isprepliće više vremenskih razdoblja i kultura. Gradnju prvotnog hrama na ruševinama stare vizigotske crkve svetog Vincenta naredio je 785. godine muslimanski emir Abderrahman I. Tek 1523., u doba kršćanskih osvajanja, hram je preoblikovan u katedralu i doraden iznutra. Zanimljivo je da

kasnija katolička nadogradnja nije narušila ni strukture muslimanske vjere ni njena zdanja, ni samu strukturu gradevine, pa je cijela 'mezquita' ostala zapravo simbol više vjera u jednom prikazu. Nakon

Ulice Cordobe

Ulice Cordobe

ZONGSHEN

tel: +385 (051) 269-515 fax: +385 (051) 269-515 plr.zongshen@hrt-com.hr

 Sport Street ZS 250-GS

22.490 Kn*

 Super Moto ZS 200 GY-2

16.490 Kn*

 Enduro ZS 200 GY-A

14.990 Kn*

 Custom ZS 125-30

12.490 Kn*

 Sport Street ZS 125-4

11.990 Kn*

 Enduro ZS125GY-10

16.990 Kn*

NOVI MODEL

U ponudi je i novi model

Petrol Lavori Rijeka d.o.o.

tel: +385 (051) 269-109 fax: +385 (051) 269-037 plr@hrt.com.hr

PLR

motor division

GENERALNI DISTRIBUTOR

www.zongshen.hr

Custom ZS 250-5 22.990 Kn*

U cijenu se uključuju vježbeni i putni torbi.

MOTUL

Raiffeisen BANK

www.raiffeisen.hr

*Iznad navedenih cijena uključuju se i dostava, i uključuju se i 10% PDV.

Prodajna mjesto i servisi: ZAGREB: Motormani, Avenija Dubrovnik 8, 01/ 6556 734; ZAGREB: Bencony moto, Hegedulevića 12, 01/ 2302 922; ZAGREB: Gigant, Svetosavskica 26, 01/536 39 105; ZAGREB: Viktor motosport, Tomislavova 34, 01/3029 274; ZAGREB: Bencony moto, Vandrekova 45, 01/ 2059 960; VELIKA GORICA: Motormani, Mala Lovraka 1, 01/ 62 21 399; JASTREBARSKO: Gorbi auto, D. Raka 1, 01/ 62 82 616; ZABOK: Trgočestar - Motocenter, M. Grgića 44, 049/503 616; VARAŽDIN: Auto kuća Šukic, Opatička 91, 042/331 700; ČAKOVEC: Izvor, Blana J. Jelenčića 45, 040/366 204; DARUVAR: Motoshop i servis Nino, Vladimira Nazora 9, 043/ 331 333; VIROVITICA: Dambro Trade, B. Radota 163, 033/730 764; SLAVONIA BROD (Oriovac): L&Z Company, M. Grgića 149, 035/400 153; OSIJEK: Motoshop Javorović, Sv. L. B. Mandića 29, 031/ 297 344; BEČIĆ MANASTIR: Nitra, Republike 4, 031/700 248; BIograd: Auto Hrvatska, Špiljska 16, 023/383 559; ZADAR: Auto Hrvatska, B. Jeladića 16, 023/305 099; ZADAR: Semir Štecko Petrić, Put Niša 47, 023/324 054; ŠIBENIK: Kong, Vrpolječka cesta br. 29/a, 023/ 332 750; TROGIR (Seget): Amic Tomić, Hrvatskih branava 98, 021/ 797 708; SPLIT: Moto Amico, Mosorska 78, 021/ 472 657; SPLIT: Moto center Mayer, Škrabe 53, 021/ 312 344; PULA: Schra moto, Mutliška 58, 052/583 308; RIJEKA: Motostart - Mirna, Z. Kučica 7, 051/411 096; RIJEKA: Moto Art, Antuna Barca 7, 051/ 671 295;

Ulice El Sauceja

Setenil

Setenil

Andaluzijske nizine

Cesta Osuna-El Saucejo

katedrale, posjetili smo i Cezarov most i nastavili lutati ulicama užeg centra ovog znamenitog grada sve do kasno navečer, kada smo se povukli u naše hotelske odaje - sjećajući se prohujalog dana punog 'kulture' i 'vjere' u nastavak naše moto-jurnjave. Sljedeće jutro, na putu za Stenil i Rondu, donijelo je dan s najvećim vjetrom na cesti koji smo ikada doživjeli. Andaluzijski vjetar!!!

Jutro nakon Cordobe, sedmi dan putovanja, osvanulo je ponovno sunčano. Andaluzija je ujutro prekrasna .... puna mirisa i boja i nepreglednih pejzaža žute trave, kamenjara, i slikovitih cesta koje vode prema samom jugu Španjolske. Krenuli smo jako rano jer današnji plan obuhvaća dvije destinacije: Setenil i Rondu. Par kilometara od Cordobe počinje jak, gotovo nenormalan vjetar ... nešto kao naša bura zimi - samo puše konstantno. Udari su na momente tako jaki da potpuno remete vožnju i ciklistiku motora. Sve to popraćeno je ogromnom prašinom koja nošena vjetrom puni cestu tankim skliskim filmom. Potpun 'fen' - temperature su sada, oko 9h, bile već oko 40°C, a sitni pijesak nošen vjetrom pod kacigom mi poput tisuća iglica bode lice. Da bismo mogli uopće ići ravno, pri touring brzinama od oko 120km/h, vozimo nagnuti

pod 45 stupnjeva, mada smo s opremom teški oko 500kg. Andaluzijski vjetar! Priroda je predivna i surova - golet i praznina, prerije!!! Odlične prerije oko Campillosa! Nakon 150 km zaustavljamo se u lokalnoj gostioni oblijepljenoj plakatima za borbu bikova. Ispijamo kavu, šutimo, promatramo lokalne ljude...

Ponovno smo na cesti, na vjetru i na 'Routu 382' tražimo putokaz za Alcalu del Valle i Setenil. Kružimo lokalnim brdima i prijevojima; selu su puna ostataka fieste od noći ranije. Čini mi se da je dana ovdje još bjelji nego drugdje - možda je za to kriv andaluzijski vjetar - kažu da vjetar ima snagu mutiti emocije i vid!

Nakon 220 km od Cordobe dolazimo u andaluzijsku pokrajинu Cadiz, pred Setenil - o kojem nam je jednom prilikom ispričao priču šogor, koji je ovdje prolazio auto-stopom 80-tih godina, u doba svojih 'punk' lutanja Europom. Setenil je grad u kanjonu, uklisan u stijenu - grad u pećini! Nije ni čudo da su ljudi tražili utočište pred ovim vjetrom i vrućinom. Inače, duboki kanjoni su u ovom kraju naseljeni

od prapovijesti, a ljudi i danas tamo žive - doduše, malo drugačije nego prije desetke tisuća godina, ali još su uvijek tu i pećine i danas služe istoj stambenoj svrsi! Vanjski ogradbeni zidovi obojani su bijelom bojom da reflektiraju vrelinu; a kroz prozore se jedva može provući glava - namjerno, da se ograniči ulazak sunčevih zraka u unutrašnjost nastambe! Cijeli kanjon je tržnica, mjesto susreta ljudi i igre djece - skriivenih pred nesmiljenim udarima bijelog usijanja na ravnicama Andaluzije.

Nakon ugodne šetnje kroz kanjone Setenila krećemo dalje prema Rondi, udaljenoj svega 30-tak kilometara - tu ćemo završiti današnju vožnju kroz ove sparne predjele i nakon razgledavanja grada se odmoriti prije sutrašnjih oko 600 km preko goleti Granade i Sierra Nevade. U Rondi, gradu velikih borbi bikova na samom jugu 'zemlje koride', bili smo nakon pola sata. Za Rondu kažu da je prema arheološkim nalascima jedan od najstarijih gradova na području današnje Španjolske i da njena povijest seže još u neolitik. Grad je to bogate tradicije kojeg su redom osvajali i naseljavali

Ronda

Corrida de Ronda

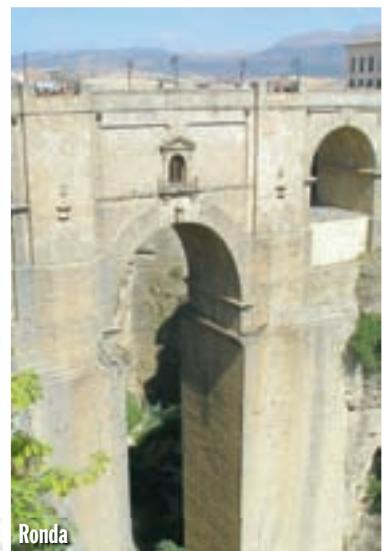
Corrida de Ronda

Ronda

Ulice Runde

Ronda

Rimljani, neovisni narodi, Mauri i drugi, a 1485. su ga konačno osvojili i zadržali katolički monarsi. Meni je ipak najzanimljivije razdoblje Ronde ono iz arapskog doba, prije 1485. godine, kad je nakon pada Cordobe Ronda proglašena neovisnom državom. U to su je doba nazivali kraljevstvom Taifasa i bila je posljednja veća obrambena grad-utvrda maurskih kraljeva, nakon čijeg su se pada i kratkog vremena koje je potom slijedilo arapski narodi povukli s područja današnje Europe, ostavljajući ipak, na svu sreću, neizbrisiv trag većem dijelu današnje Španjolske. Ostavili su i ljepotu bez koje kultura i znanje na tim područjima nikad ne bi bili ono što jesu - nešto 'odlično' - i nešto čemu smo se i mi došli diviti. Samoj Rondi je tako u naslijede ostavljeno planiranje grada i gradskih ulica, sustav navodnjavanja, jedinstvena gastronomija i mnoge druge stvari. Današnja Ronda ima najpoznatiju i najstariju španjolsku koridu iz 17. stoljeća, u kojoj se još uvijek održavaju borbe bikova, a shodno tome ima i znamenito naslijede toreadorskih dinastija. Ronda je puna crkvi, palača arapskih i katoličkih kraljeva, obrambenih utvrda iz doba Maura i doba monarha, jedinstvenih mostova iz 17. i 18. stoljeća, te poznatu gradsku vijećnicu i vojarnu iz 1734. godine. Ronda živi već tisućama godina! Moram priznati da su i cijene prilagođene bogatom kulturnom naslijedu, pa smo prosječni ručak za dvije osobe platili 40eura - ali nije nam bilo žao!

Osmi dan sam se probudio 'naopako', nervozan - valjda me iscrpio jučerašnji vjetar. Boli me koljeno - rana i polomljena čašica koljena koju sam zaradio prošle godine prilikom pada motorom ispod Brna, u Češkoj. Ujutro je u Rondi već jako vrelo, sparina, ponovno bijelo usijanje po kojem smo jučer stigli u ovaj znameniti grad 50km iznad Gibraltara. Danas krećemo ponovno prema istoku, za Granadu i Sierra Nevada. Oko 8h ujutro opet smo na cesti; tražimo sporedni prolaz preko Tebe za Almargen. Par kilometara dalje, nakon odličnih pravaca iza Runde upadamo na skroz sporedne ceste, odrone. Radovi na cesti nas skreću na zaobilazne prašnjave makadame. Vjetar je i danas jak kao jučer, ispred nas prašina i vijavice od pijeska. Polako kružimo prirodom i dolazimo pred Tebu - bijeli grad na vrhu brda, potpuno prazan. Izgleda kao u čudnom filmu: sablastan, nigdje ni psa - samo vjetar! Sad smo već poprilično indiferentni, nakon sve te ljepote gradova španjolskog UNESCO naslijeda i dosadašnjih lokacija tražimo promjenu. Možda sam zato i nervozan, zbog svih tih dosadašnjih gužvi i nošenja kofera gore i dolje po hotelskim sobama - pa opet gore i dolje - pa dolje i gore - pa stotine kilometara dnevno, pa vidi ovo, pa vidi ono. Umorile su me kolone stranaca, španjolsko ograničeno vrijeme za ručak i večeru. Vozimo već osmi dan. Bijele crte proljeću, vozimo dalje, nižu se polja, nizine, redom gledam u putokaze - Bobadilla, Antequera, Archidnonia,

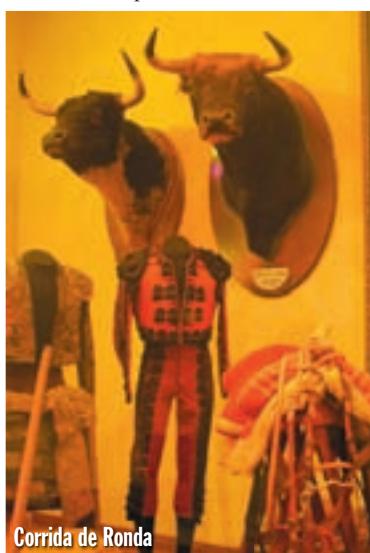
Loja - dalje za Granadu - idemo pokušati vidjeti Alhambru, mada ne gajim nade - navodno su тамо gužve ogromne. Nakon stotine putokaza ugledam ga: Granada - Alhambra - lijevo, desno, tu smo, 250 km nakon Ronde! Nekoliko kilometara prije samog ulaza gdje se kupuju karte već počinje kolona vozila - molid? Pa karte se prodaju u pet kolona - i navodno ih već nema za danas! Pokušavamo se ugurati na balkanski način i stati u red, treći, iako iza nas ljudi čekaju već satima! Sve nam je pokvarila neka Francuskinja sa svojim uljudnim 'glupostima' o kulturnoj zapadnoj Europi - i kako mi još moramo puno tog naučiti - mi sa istoka...

Marija me polako izvlači iz reda, 'nema smisla, idemo dalje'.... Ma kakva Alhambra, dosta je znamenitosti!!! I dok još nisam došao sebi, u nepovjerenju gledajući da će ti 'Zapadnjaci' zaišta toliko čekati da vide neku 'hm' - što li već, mi smo već vozili dalje prema Ljanaronu i početku Sierra Nevade. Gladan sam, vrućina je, hoću vode - kakav je to danas dan? U Ljanaronu se zaustavljamo na ručku i čića bez pitanja odjednom ispred nas nabije pol-litrenu pivu. Što? Kao - pa to je kod nas normalno, čim sjedneš u bric - piva i škampi!!! Ma dobro, može, može! Sierra?? Super - sad kad još popijem pola litre pive na +40 Celzija, bez da sam i doručkovo ujutro, a imamo još 350km za voziti - odlično! Neplanirano - ali valjda je to bio taj lijek koji sam tražio!

Sierra Nevada nije kao predijeli kroz koji smo do sada prošli, vidljiv je nedostatak standarda i osjeća se neka sveopća izoliranost - navodno su se tek sada dosjetili da bi mogli plasirati seoski turizam,

Corrida de Ronda

Corrida de Ronda

Nizine Runde

Teba

Mini Hollywood

Mini Hollywood

Mini Hollywood

ali meni se ne čini da im to baš uspijeva! Planina je surova, tu je i Sergio Leone snimao svoje western filmove. Nakon dvadesetak kilometara koliko-toliko normalne ceste opet makadam, duboki pijesak. Krećemo dalje u nadi da ćemo ponovno izbiti na asfalt. Deset, dvadeset, trideset, pedeset kilometara - ništa - sve je prokopano - svugdje su radovi - western okružje: gušteri, vrućina i prašina - fatamorgana! Nakon 90 km makadama Sierre konačno dolazimo u osamljeno selo, negdje između Cadiara i Ugijara, koje i dan danas ima trgovе posvećene Franciscu Franku - jer Sierra je bila njegovo nacionalističko uporište još od najranijih dana! Sva srećа da selo ima lokalnu fontanu u koju smo kao nojevi zagnjurili glave i bar se malо osvježili. Tih dana po svim španjolskim selima i gradovima trajao je onaj njihov običaj zalijevanja vodom, pa su tako i djeca ovog sela skakutala naokolo s punim loncima vode i

prskala jedni druge. Pokoja 'kap', naravno, doletjala je i u našem smjeru. Zanimljivo je da smo skloni misliti kako je utrka s bikovima u Paploni jedina takva tradicija - a ona je zapravo samo najrazvijenija. Svi manji gradovi u 'zemlji koride' imaju svoje utrke s bikovima, koje su još i surovije od turističke Pamplone. Na odlasku, lokalci nam kažu kako je ispred nas još 70 km makadama, a da će se onda cesta malо popraviti. Navodno su malu usku cestu koja je prije postojala prokopali i počeli obnavljati i proširivati prije pola godine, a onda su radovi odjednom zapeli - hm, pa zar je moguće i da 'Zapadnjaci' imaju slične probleme?! Pitam se kako bi to komentirala ona 'draga' francuska gospoda iz Alhambre? Sigurno nikada nije pogledala ni jedan film gospodina Leonea - vjerojatno su joj likovi i cijeli ovaj kraj, bili previše prljavi i previše ne-francuski, bez obzira na činjenicu da je cijela Sierra proglašena biosferom

- jednom od rijetkih na cijelom planetu - jedinstvenim geološkim područjem goleti i kamenjara! Samo prijeći Nevadu u ovim okolnostima mi se čini jako jedinstveno! Preko Illara i Alhabia konačno hvatamo neke polu-asfaltirane ceste i jurimo dalje za Tabernas vidjeti jedan od western mini Hollywood-a smještenih u tom kraju! Naokolo smrdi nafta - prolazimo kroz industrijsku zonu, puno prljaviju i više zaboravljenu nego preriјe Ocane ispred Toledo. U mini Hollywood smo 'dojahali' baš u stilu starih western jahača: nakon cijelog dana probijanja kroz nemile i nedrage predjele surove goleti, po vrućinama iznad 40°C - potpuno prašnjavici i crveni, kao Tuco ili Angel Eyes iz filma 'Dobar Loš Zao', koji je većim dijelom i snimljen u ovim krajevima 1965.! Tu noć planirali smo spavati u Tabernasu, ali zbog lokalne fieste Sv. Roka svi su hoteli i moteli u tom kraju bili popunjeni. I tako, već ogoljeni od sun-

OVAKVU PRILIKU MORAŠ ISKORISTITI.

Cijene s PDV-om za golovinsko plaćanje. Mjesečna rata uz kreditiranje s CrediFlex-om na 5 godina uz učešće. Količine su ograničene!

RATA VEĆ OD 150 kn

TRI MJESECA BESPLATNE VOŽNJE UZ ZIP 50 I FLY 50

- POČEK DO 3 MJESECA BEZ OBRAĆUNA KAMATA U SURADNJI S CREDIFLEX-OM
- POKLONI - KACIGA, AWA, JET, DRVEZNO OSIGURANJE, TEHNIČKI PREGLED, PRVA REGISTRACIJA
- VRJEDNOST POKLONA VEĆA OD 1.000 kn

PIAGGIO

PRODAJNA MREŽA: IJELJAVIĆ "PRO MOTO SHOP" 043 243 954 CRKVENICA "MOTO - IN" 051 242 658 ČAKOVEC "ALFACAR" 040 364 000 ĐUBROVNIK "ETNA" 020 313 061, "MOTO CENTAR" 311 410 KAMERLJEĆ "AMI TRADE" 047 414 180 KOPRIVNICA "PRO MOTO SHOP" 048 626 330 KRNČEKA "MARA-959" 020 716 635 KRNČEKA "ARI" 051 222 013 KUTINA "MOTO DEL VECCHIO" 044 630 279 MAKARSKA "MOTO CENTAR OKLOPOĆ" 021 679 343 MATULJI "MOTO MATOŠIĆ" 051 277 799 METKOVIC "MARA-959" 020 684 147 NEVADA GRADČEKA "MOTORI KUMIĆ" 035 384 824 ŠIBENIK "MOTO CENTAR NANOŠA" 031 303 355, "MOTO VIOLA" 540 112 PIĆ "MOTO MIREŽA" 023 600 350 PIĆE "ESPO" 052 452 784 PIĆEVA "MOTO MARKET SERVIS" 034 292 913 PIĆA "CIKL" 052 534 947, "HP MOTORI" 052 383 565 RIJEKA "SCOOTER SPACE" 051 641 494 RIJEKA "PIAGGIO CENTER ODOĆ" 052 815 616 RIJEKA "MOTO DEL VECCHIO" 044 524 678 SLAVIĆKI KROB "AUTO MOTO NAUTIK" 035 408 800 SPLIT "PIAGGIO CENTER SPLIT" 021 383 899 ŠIBENIK "PIAGGIO CENTER IJADIĆA / RAPO" 022 213 159 TROGIR "PROMOT" 021 881 655 VRAŽBURN "AUTOMOBIL LONČAR" 042 404 890, "SUPERBIKE TROGIR" 320 898 VINKOVCI "ASRAM-AUTO" 032 306 270, "MARIAS" 363 920 VINKOVCI "AUTO CENTAR PERA" 033 726 780 ZABRUK "BAUER" 049 225 996 ZABAR "PIAGGIO CENTER ZADAR" 033 305 861 ZAGREB "PIAGGIO CENTER ZAGREB" 01 618 3116, "SCOOTER CENTER ZAGREB" 3668 430, "MOTO MONDO" 301 2700, "MOTO 01" 386 4486

142

MOTO PULS

br. 86/4./2008.

Na cestama Sierra Nevade

ca i vreline Sierre nalazimo prenoćište u motelu još 50-tak kilometara dalje, u mjestu Sorbas. To je bila stvarno sreća: nakon današnjih oko 600km vrućine, makadama i prašine taj nam je mirni gradić navečer uistinu godio svojom pojavom i lokalnom fiestom na koju smo slučajno nabasali.

Valjda je to bio onaj jedan prijelomni dan koji se desi na svakom putu. Kada se sada svega prisjećam, shvaćam da je cijeli dan, iako nervozan, bio zapravo izvrstan - dan koji nam je trebao da se nakon ljepote svih tih španjolskih kulturnih gradova osjećamo ponovno kao motoristi na cesti. Tek sada mi je pomalo 'sjela' cijela dosadašnja izvožena ruta od 4000 km; kao da sam cijelo vrijeme do Sorbasa bio indiferentan i pun čudenja - pun potrage i jurnjave za nečim neodređenim.

Deveti dan ujutro u Sorbasu, na obroncima Sierre, ispijamo kavu i javljamo se prijatelju koji

živi u Torrevieji. To je kolega iz školskih i kasnijih studentskih 'zagrebačkih' dana, koji je uvelike uspio u ovom turističkom dijelu priobalne Španjolske. Danas je Pavo - ili kako ga španjolci zovu: Pablo - direktor marketinga i voditelj projekta jednog od najvećih diskoparkova na ovim područjima - diskoteka 'Pacha', franšizi poznate Pache s Ibize. Spuštajući se sa Sierra Nevade i ponovno gledajući more, ulazimo u pokrajинu Murciju i preko Aguilasa i Cartagene obalom vozimo za Torrevieju. Tamo planiramo doći ranije popodne, te kod Pava napraviti bazu cijelo to popodne i sutradan - uživati u jedinom danu odmora, desetom danu na našem putovanju Španjolskom. Obala Murcie je crna, okolo su građevinske zone. Grade se hoteli, bungalovi, cijelo područje se još od kasnih sedamdesetih i doba nakon Franka uvelike betonizira - ili kako je to u 'zemlji koride' obilježeno jednom riječju

- 'urbanizacion'! Torrevieja pak je, s obzirom na ne tako čistu prigradsku zonu, opet nešto potpuno drugo. To je 'mlad' i čist grad pun života, pjesme, zabave, diskoparkova, zabavnih parkova i ugodnih restorana, a danas broji skoro 300.000 stalnih stanovnika. Zanimljivo je da je ovdje prije svega 25 godina bilo malo ribarsko naselje i tada nitko nije mogao pomisliti da će cijeli ovaj kraj iznici u nešto ovako. Danas imaju sve: godišnje ih posjete milijuni turista, kilometarske plaže i marine pune su od jutra do mraka, mada su za naše jadranske predodžbe opuštanja valovi otvorenog Miderterana, gužve i britki isušujući vjetar ipak malo previše! Ali, svaki kvart stoga ima svoje bazene! Pavo nam je ispričao kako u ovim krajevima uz njega i ostale Hrvate danas živi i radi podosta ljudi s prostora cijele bivše Jugoslavije. Danas, svi imaju pizzerije, restorane, lokale, klubove - i kad smo pitali Pava

Torrevieja

Torrevieja

www.moto-gume.net

Kontakt broj
021 374 004

Auto Antonio

MICHELIN

SPLIT, Josipa Jovića 11
TROGIR, Kneza Trpimira 175
SIBENIK, Miljevačka bb (Crnica)

+019 za PCV-om za gumenje placiti
+019

120/70 ZR 17
180/55 ZR 17
2.030 kn-

120/70 ZR 17
190/50 ZR 17
2.090 kn-

Fačija traga za novu cestu

AKCIJA
"KOMPLET"

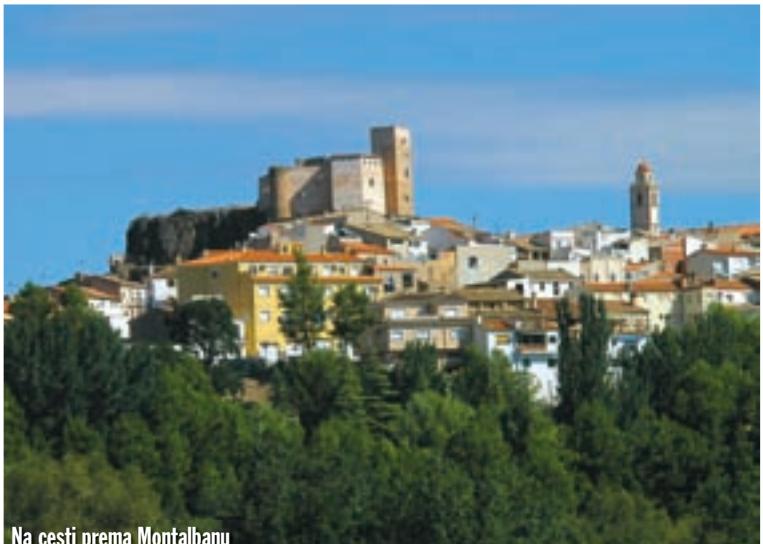
Torrevieja

Na cesti prema Leceri

Pokrajina Zaragoza

Na cesti prema Montalbanu

Lecera

želi li sevratiti ,odgovor je bio: Ne - bar ne još! Nije ni čudo, jer mlađom radišnom čovjeku u ovim područjima zaista je zajamčen prosperitet - nešto što u Hrvatskoj i okolnim nam zemljama još uvijek nedostaje! Tih noći posjetili smo i velike diskoteke i iz prve ruke se uvjerili u mogućnosti nesputane zabave mlađih iz cijele Europe, u gostoprимstvo lokalnih ljudi i zaborav na ono što mi ovdje zovemo - nacionalizam! Bravo Torrevieja i veliko hvala našem domaćinu na boksu i ugodnom društvu!

Nakon desetog dana koji smo proveli po plažama i ulicama Torrevieje, jedanaesti dan je planiran povratak u unutrašnjost Španjolske. Iako je 'urbanizacion' civiliziran, susretljiv i blještav, ipak smo sretni što se odmorni vraćamo u prerije - surovost ceste i vjetra - 550 km do malog mješta Fuendetodos, rodnog mjesta Francisca Goye! Fuendetodos se smjestio 50-tak kilometara ispod 'znamenite' Zaragoze. Unutrašnjost zemlje nas je još jednom osvojila svojom različitošću i pričama koje španjolska obala nema. Stotine kilometara preko Raquene, ponovno Teruela i Montalbana projurili smo bez stajanja, a onda smo došli u zemlju beskonačnog neba i ravnica, zemlju jakog vjetra koji pokreće stotine vjetrenjača za proizvod-

nju obnovljive energije, zemlju niskih tmurnih oblaka i znamenite povijesti, zemlju ogorčenu na Franka i zemlju najvećih revolucionara - na ravnice na kojima je odrastao i Francisco Goya. Iz ovih predjela, u kojima se čuje samo priroda i fijuk vjetra, jer ljudi gotovo i nema, dolazi i izreka da 'uspavani razum rada čudovišta'. Za nas je ovo jedan od najbolja tri predjela kroz koji smo se ikada vozili - fantastična osamljenost i horizonti Cortes de Aragon-a, Muniese, Lecere, i Belchitea u vjetrovitoj pokrajini Zaragoza. Da, to je onaj Belchite - mjesto koje se može naći na okultnim internet stranicama i knjigama, poznato po pričama o duhomima i nadnaravnim pojavama. Kažu da je tamo u doba završnih ofenziva Frankovih trupa na Zaragozu 1938. pobijeno tisuće ljudi - žena i djece - kao osveta revolucionarnom zanosu republikanaca iz ovih područja. Nakon događaja kod Belchitea španjolski narod vidio je da nema šale s niskim 'Generalissimusom' - da on misli itekako ozbiljno. Belchite je utjerao strah Španjolskoj koja je nakon tog pokolja šutjela pred Frankom do njegove smrti 1975. godine. Njemačke Štuke, nakon Teruela, kasnije su uništile ostatke grada, a rupe od mitraljeza još se uvijek vide. Malo kasnije dolazimo

u Fuendetodos, Goyino rodno mjesto, malo mjesto na obližnjim ravnicama ogoljenim vjetrom. Cijela prezentacija Goye kao jednog od najvećih svjetskih velikana kista, u ovim krajevima napravljena je tiho i intimno - sve je u stilu prirode i emocija tvrdih tihih ljudi koji žive na ovim područjima. Svakako da i ovakvo mjesto ima svoj hotel koji je bio prilagođen našim potrebama, pa smo nakon još jedne sage potezanja i raspremanja kofera otišli posjetiti Goyinu rodnu kuću i prošetati ovim tihim gradom punim sjećanja. Nekako je cijelo područje zaista usnulo i sjetno - valjda su puni zanosa suzbijene teške prošlosti - da ne spominjem vidljiviju izoliranost od ostalih dijelova Španjolske. Iskreno, takvi krajevi, ne samo u Španjolskoj, uvijek zrače više i ljepše nego lokacije o kojima se svakodnevno sluša i čita. Ali opet to španjolsko definirano vrijeme za večeru i otvaranje restorana ne prestaje ni ovdje - strašno! Uvijek isto - u 11h i u 20h, kako uopće mogu izdržati glad? Ili je sve, pa i to, jednostavno stvar njihove navike? Uopće ne odstupaju od tog režima! Mora se priznati da su gradovima više okrenuti turizmu malo liberalniji u tom pogledu, pa se tako u Toledo, Cuenci, Cordobi i Rondi može nešto jesti tijekom cijelog dana.

Fuendetodos

Goyina kuća

Fuendetodos

Pokrajina Zaragoza

Belchite

Okolica Caspea

Okolica Fuendetodosa

Talijanske auto-ceste

I, odjednom navečer u hotelu shvaćamo kako smo nakon oko 3000 km napravljenih u osmici po meridijanima i paralelama 'zemlje koride' zapravo zaokružili sve ono što smo željeli vidjeti: jugoistok Francuske i prvih 1600 km probijajući se iz Zagreba, preko Burgundije, na španjolsku granicu. Sada preostaje povratak i planiramo kako to provesti bezbolnije. Odluka je da se vratimo u Figueres, udaljen 400 km prema jugu, odmorimo se i onda u dan i pol priđemo zadnjih 1500 km autocestama Azurne obale i ponovno Italiji. Možda bi se cijeli plan mogao izvesti puno brže, no shvaćamo kako nije potreba forsirati i da bi takva besprekidna tura na kraju pokvarila doživljaj cijelog puta i dosadašnjeg 'turističkog' tempa punog gradova, sela i šarolikih pokrajina.

Dvanaesti dan, rano ujutro, još jednom kružimo okolnim ravnicama i sporednim stranputicama uživajući u drugačijosti vjetrovite okolice Zaragoze, a onda preko prerija Azaila, Escatrona, Caspea i Fraga u ranijim popodnevnim satima ulazimo u kišnu Catalonia. Ponovno u Figueres! Ovaj kišni Dalijev grad smo nekako izabrali da bude naša početna i završna postaja po 'Autopistas de Espagna'; da bude odmor, nakon i prije, cestovnih

gužvi i jurnjava Francuskom i Italijom. Navečer u hotelu starog Nijemca, nakon večere čiji smo početak još jednom nestripljivo čekali, buljimo u kartu i pretresamo dojmove gledajući fotke. Doviđenja Španjolska! Naravno, do sljedećeg videjna!!! Sljedeći, predzadnji, trinaesti dan putovanja odveo nas je zajedno sa tranzitnim prometom preko Perpignana, Marseillea, Cannesa i Monte Carla - dalje za Genovu i Tortonu, u kojoj smo se nakon 800 kilometara, skrasili u boksovima motela na nekom tihom polju. Tu konačno nisam morao skidati i nositi kofere, jer je cijeli motel u obliku garaža, pa motor doslovno 'spava' s vama. Dan vožnje i pravaca francuskih i talijanskih auto-cesti dobro je došao za sjećanje na cijelu rutu i sažetak, pretresanje misli o cijenama i razmišljanja o regijama koje smo posjetili. Zadnji dan - još jedan za prevaljivanje povratničkih 'udaljenosti' po tri trake - osvanuo je maglovit i vlažan! Još jedan dan auto-cesta! I tako, u rano poslijepodne, nakon puno isprekidanih crta, par sendviča, litara i litara benzina, brzina od 180 km/h i 700 km magle preko Piacenze, Brescie, Verone, Venecije i susjedne nam Ljubljene ponovo smo ugledali ploču na kojoj stoji: Zagreb! U 13 i pol dana prevalili smo 6500 kilometara, uključujući

dan i pol odmora! U 12 vozačkih dana prosjek je bio 542 kilometra dnevno, s najduljom dnevnom turom od 980 km, i najkrćom od 250 kilometara.

Zanimljivo je pitanje smještaja i cijena koje se pri tom susreću - okvirni dnevni prosjek iznosi oko 140-150 eura za benzin, hranu, noćenje i ulaznice. Veći dio budžeta svakako gutaju cijene auto-cesta i benzin većih tranzitnih brzina potrebnih pri odlasku prema zapadu Europe, a u svemu - naravno - prednjači Francuska i njeno bezrazložno pokazivanje i pumpanje nacionalnog imidža! Definitivno nisam njihov pobornik! Italija je Italija - tamo se može naći i tanjur obične tjestenine sa dvije srdele za 25 eura, ali Talijanima je nekako oprošteno radi ugodnog osjećaja da imaju mentalitet sličan našem. Osim toga, Italija je ovoga puta uglavnom bila zemlja tranzita! A Španjolska?? Španjolska je opravdala zapravo sve! Španjolska kompenzira svoj skupljii istok i jug svojom jeftinijom unutrašnjošću, svoj masovni turizam i gužvu svojim zaboravljenim i pustim ravnicama, svoju betonsku inertnost svojom kulturnom baštinom i ljepotom, i sve to uboliči u snagu, povijest, priču o sjećanjima i tradiciji i priču o preriji - tamo negdje 'malo dalje' na zapadu: Španjolska! Prerije mame kao crvena krpa! Ole!!! ■

Nica

Monte Carlo